

Ako kažete čoveku koji je opsednut ili bar u velikoj meri prekriven nesvesnim sadržajima psihe, da pozitivno misli i da će tako da reši sve svoje probleme, on će belo da vas gleda. Uopšte neće razumeti šta mu pričate. Njemu to deluje kao da mu je neko rekao da zida novu luksuznu kuću, preko stare, ruinirane, a da prethodno ne sruši staru i ne očisti teren za izgradnju nove. Ako neko nema tako jake i prisutne nesvesne sadržaje, onda je to moguće, svesno reprogramiranje želja i ciljeva pozitivnim razmišljanjem i očekivanjem i viđenjem svojih želja i ciljeva.

Ali kada nagru nesvesni sadržaji u vidu jakih potisnutih emocija, slika i misli, onda je njihovo reprogramiranje isto što i borba sa njima, nešto što ih samo ojačava, a nije moguće ignorisati ih prostim nepridavanjem značaja i pažnje tim sadržajima, jer je to isto neko novo potiskivanje. Tada se mora pribеći psihoseansi. Potrebno je isprazniti ih kroz princip koji je odlično formulisao Gruja: OŽIVI, DOŽIVI, IZRAZI, PREOBRAZI, za šta je potrebno konstruktivno pridavanje pažnje tome pod vođstvom iskusnog psihoterapeuta.

Zato su u KLIRINGU, kao dobroj psihoterapiji, važne misli koje su se pojavljivale u izražavanju nekog potisnutog nesvesnog materijala, jer su to one misli na površini emocija koje su polusvesne, i koje su kao veza između svesnog i nesvesnog ujedno i ključ za pročišćenje nesvesnog i za reprogramiranje ili repozicioniranje Svesnog. Ali tu nije reč o ugravanju na silu nekog novog mentalnog programa, koji treba da se suprotstavi starom, onom pogrešnom. Tu je reč o nekom emocionalno pročišćenom sazrevanju da se ta pogrešna misao vidi kao emocionalno uslovljena i sada sa malim emocionalnim nabojem, prevaziđena. Nešto što otpada samo po sebi, kao zrela kruška sa drveta ili kao izgažena potpetica sa cipele. Bez borbe i trvenja koje pojačava nesvesnu tenziju.